

F. K.-Nytt

Hver måned når De åpner tidsskriftet vil De heretter treffe oss på denne plassen. De kan ikke unngå å finne oss og vi håper at de meldinger vi kommer til å gi vil bli til hygge både for Dem og oss.

Sommerens anbudssaig

ble, tross mange advarsler en stor suksess. I alminnelighet pleier frimerkene å ha ferie i juli og august måned, men i år har det faktisk vært høysesong i disse månedene. Vi håper å kunne bringe de oppnådde priser i neste nummer av tidsskriftet.

Høstsalget.

Vi er forlengst ferdig med vår katalog for høstens anbudssalg som vi håper å kunne sende ut i begynnelsen av oktober. Den nye katalogen vil vesentlig omfatte en rekke bedre objekter fra England, Gibraltar, Malta, Grekenland, Danzig, Frankrike m. fl.

Norges-avdelingen er liten, men til gjengjeld desto bedre. Av nr. 1 fins det en rekke nummer, alle i meget god kvalitet, med rist-, nummer- og datumstempler. Dertil kommer en rekke eksemplarer med håndskrevet datum og et eksemplar med det sjeldne L/S signetstempel. På 4 skilling hode har vi med de sjeldne avstemplinger Framnæs, Fjalir og Jupiter. Av 8 skilling hode har vi et meget vakkert brevstykke med 6-blokk og anhengende 4-strip. En 6-blokk av 3 SKILL 1867 (brukt) vil det nok bli kamp om og det samme blir vel tilfelle med en loddrett 6-strip, en 3-strip brukt og en 3-strip ustemplett av samme merke. Dette skulde vel være en pen smakebit på hva katalogen bringer.

Mot innsendelse av kr. 0,30 i frimerker får De katalogen tilsendt.

Uvalgssendinger.

På mange oppfordringer har vi satt igang sirkulasjon av utvalgshefter. Enno har vi ikke nok hefter inne til å tilfretsstille alle, men vi håper at stadig fler vil levere inn hefter til salg i kommisjon. No er tiden til å omsette Deres dubletter.

Våre album.

Sverige-albumet går unna som varmt hvetebrød og vi har fått begeistrede brev fra en rekke kjente samlere som anbefaler albumet på det beste. Prisen er kr. 12,— for album i kartong i Borek format og kr. 7,50 i papir i Schaubek format med omslag og kr. 6,50 uten. Vi ekspederer gjerne direkte mot postoppkrav. Vi arbeider for fullt med resten av Skandinavia og håper at det ikke vil ta altfor lang tid før vi kan presentere våre nye album.

AFA 1943

er forlengst kommet. Den første forsyningen vi fikk var utsolgt så å si før vi fikk den inn av døren, men vi venter nye sendinger i nær framtid. På grunn av nye restriksjoner med hensyn til eksport i Danmark er disse sendingene blitt sterkt forsinket, men det heter jo: bedre sent enn aldri.

AFA 1943 er sterkt utvidet, slik at den no inneholder 25 land plus 17 gammeltyske stater, tilsammen 42 samlrområder. Katalogen er grei og oversiktlig og er på 292 sider og har 3700 illustrasjoner.

AFA 1943 koster 4 kroner franko og fåes i frimerkeforretningene og hos en rekke bokhandlere. Vi sender også direkte mot forskuddsbetaling.

FRIMERKEKOMPANIET A/S
Tollbugata 4^{iv} — Boks 684, Oslo — Telefon 25052

Et sannferdig eventyr av i dag

Forleden hadde vi besøk av en eldre frimerkesamler som no hadde god tid, og som hadde tenkt å se over merkene sine og få realisert endel dubletter. Han kjøpte Norges-katalogen og noen dager etter kom han til oss med endel frimerker. Det ble en handel på 50 kroner.

I dag kom han til oss igjen. Han hadde funnet en liten konvolutt med 3 stk. Norge 4 skl. Oscar I (Norge nr. 4), men der var noe rart ved det ene av dem: det manglet tagger. —

No er jo dette ikke noe ualminnelig syn, dessverre, at vi blir presentert for gamle merker som i sin tid, — i forbryterisk uvitenhet, — er blitt befriet for tagger og dermed gjort verdiløse. Men i dette tilfelle var saken klar:

DET VAR VIRKELIG DET UTAGGEDE 4 SKL. OSCAR I.
(Norges-katalogen kr. 900,—). Og det til og med i prakt eksempalar på brevstykke!

Vi har fotografert objektet og gjengir det ovenfor. Også denne gang ble det handel, og mannen forlot oss med en stor sjekk, — og et stort smil.

Vi retter hermed en oppfordring til alle som har gamle merker og dubletter liggende, særlig norske. Se over sakene straks, og send oss en oppstilling over hva De har funnet. Også alle nyere norske merker har interesse. Vi har no trykket ca. 30 000 Norges-album, men blant samlerne hersker det stor mangel på materiale. Vær med å bringe fram i lyset og ut i omsetningen endel av de skjulte skatter som mer eller mindre påaktet ligger bortgjemt.

No er prisene gode og etterspørselen enorm. Og hvem vet? Kanskje kan De finne et utagget 4 skl. Oscar I De også, eller en annen sjeldenhet. Lykke til!

Stavanger, 4. juli 1942.

BERNT C. MIDDELTHON A/S
FRIMERKEFORRETNING

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE
UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: HARALD RISING

Redaksjonens adresse:

Postboks 2243 — Oslo

NR. 8-9

AUGUST-SEPTEMBER 1942

1. ÅRG.

Våre ledere svarer . . .

Norsk Filatelistisk Tidsskrift har bedt formennene i landets 15 Forbundsclubber om å gi svar på følgende 3 spørsmål:

1. Er De fornøyd med Klubbens drift i den forløpne sesong?
2. Hvilke planer har De for høstsemesteret?
3. Har De noe ønske eller forslag til beste for norsk filateli?

(Svarene gjengis i den rekkefølge de er avgitt.)

Formannen i Tønsberg Filatelistklub,
hr. grosserer Eug. Hanssen:

1. Sesongen 1941/42 kan vel uten sammenlikning betegnes som det mest vellykkede år i vår klubbs snart 17-årige historie. Tilgangen av nye medlemmer har vært stor og tilslutningen på møtene særdeles tilfrettsstillende, ofte 50—60% av medlemmene. Den viktigste begivenhet var nok vår utstilling i vår, som såvel økonomisk som propagandamessig ble en 100% suksess.
2. Vi har foreløpig «solet» oss i den gode vårsesong og har foreløpig ingen spesielle planer for høsten, bortsett fra at vi muligens går i gang med en juniorgruppe, et arbeid som forøvrig i lengere tid har vært forberedt.
3. Noen ønsker? I farten er det ikke så godt å si noe bestemt, men der kunde vel settes opp en mankliste på rekvisita, f. eks. de ledende europeiske kataloger, frimerkehengsler, etc. Kunde Forbundet være klubbene behjelpelig med å trylle fram den slags nødvendighetsartikler, vilde det være utmerket. Og — dette er for personlig regning — dette med første-dagsbrev er vel noe sludder, når det hele har utviklet seg til rene jobberi.

Formannen i Kristiansund Filatelistklubb,
hr. Bjarne Glærum:

1. Jeg kan straks fastslå at jeg er strålende fornøyd med klubbens drift siste sesong. Da Kristiansund brente 1940 ble klubben liggende nede helt til våren 1942. Den 25. mars d. å. ble medlemmene som da var 10 i tallet sammenkalt til årsmøte. Siden da har vi avholdt regelmessige møter og medlemstallet er steget til 22, foruten at vi har også opprettet en juniorgruppe på foreløpig 8 medlemmer. Men til høsten vil sikkert medlemstallet stige enno mer i begge grupper, da interessen her no er overveldende.

- Der har foregått en livlig byttevirksomhet i klubben, siden vi kom igang igjen, blant de medlemmer som reddet sine samlinger under brannen, og de som måtte begynne pånytt er blitt hjulpet etter beste evne.
2. Til høsten er det meningen at juniørene skal få sine egne møter, hvis det bare finnes mulighet for lokale. Vi eldre får da ofre oss for disse unge samlere og rettledede dem slik at de allerede fra begynnelsen av kan legge sine samlinger riktig an. Dessuten har vi planer om en mindre utstilling til høsten, hvis forholdene ellers tillater det.
 3. Når de spør om ønske eller forslag til beste for norsk filateli vil jeg benytte anledningen til å uttale ønsket om et mer intimt samarbeid mellom forbundets klubber, slik at klubbene seg imellom utveksler utvalg til bytte. På den isolerte måte klubbene no arbeider risikerer man snart stans i byttevirksomheten når medlemmene i en klubb bare er henvist til hverandre.

Tilslutt vil jeg slå til lyd for at flest mulig går over til generalsamling, så vi kan komme bort fra den no overhåndtagne hang til spesial-

samling. Selv har jeg siden jeg var 5 år (?)*) gammel utelukkende vært generalsamler og mener, til tross for at mange hevder noe annet, at dette er den interessanteste form for filateli.

Til alle frimerkesamlere i Norge sendes en filatelistisk hilsen fra Kristiansund Filatelistklubb.

*Formannen i Oslo Filatelist-Klub,
hr. Harald Rising:*

1. Vel fornøyd burde jeg jo være. Men det er et kjent ord som sier: «Meget vil ha mer». Interessen fra medlemmenes side er upåklagelig stor, og skaren av nye medlemmer vokser stadig. Et medlemstall på 700 stiller imidlertid store krav til det administrative apparat. Og her ligger vi nok enno langt etter. Vi kommer ikke videre her før vi kan regne med større inntekter, bl. a. en høyere medlemskontingent. Denne er enno relativt for lav.

At vi må svare omsetningsavgift såvel i auksjons- som byttevirksomhet er kommet som et slag i pannen. Byttevirksomheten burde i alle fall vært fritatt for beskatning. Avgiften vil nok legge en viss demper på omsetningen gjennom disse organer.

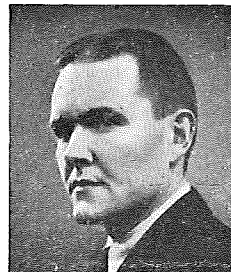
2. Høstsemesteret tegner til å bli en livlig sesong. Jeg håper å kunne presentere flere utenbys foredragsholdere for klubben. Vår iherdige og ivrige bibliotekar (herr Stensdal) har lovet å få biblioteket ordnet og katalogisert til den nye sesong. Vi vil da kunde presentere dette for medlemmene i full brukbar stand i vårt lokale Torget 8 IV. Jeg håper mange vil forstå nytten av filatelistisk litteratur, og at de jevnt vil søke til denne. Og så har vi De-No-La Utstillingen da, og Frimerkets uke. Videre til Utstillingskomiteen for 2. Internasjonale Frimerkeutstilling i Norge 1946/47 begynne så smått å virke. Og en vil kunde vente en orientering fra denne ut på høsten. I samband med denne er det naturlig å tenke på en ny og fullstendig håndbok over Norges frimerker. Ellers kretser mine tanker om å stille til noen få, men hyggelige sammenkomster av mer festfilatelistisk art. Jeg ser det som det bærende grunnlag for klubben at vi på alle måter søker å utdype kameratskapet mellom alle klubbens medlemmer. O. F. K. skal kunde gi sine medlemmer minner som er verdt å regne med.

3. Det kunde være nok av ønsker eller forslag å bære fram. Spalteplassen tvinger meg imidlertid til å fatte meg i korthet. Da er det spesielt én ting jeg har på hjertet — en sak som jeg forøvrig ønsker å drøfte i detaljer med klubbene — muligheten av og ønskeligheten av å organisere en felles, sentralisert Utvalgs- og Nyhetsformidling gjennom Norsk Filatelistforbund. Utvalgsformidlingen er etter min mening den viktigste sak som enhver klubb har å løse. Alt filatelistisk liv står og faller med en

levende byttevirksomhet. Denne krever imidlertid et stort og innviklet apparat, som vel best kunde løses i felles medvirken.

*Formannen i Lillehammer Filatelistklubb,
hr. driftsingeniør Olav Scherer Kyllingstad:*

1. Jeg er meget godt fornøyd med klubbens drift i det år som gikk. Det var jo noe spennende da vi innkalte til grunnleggingsmøte den 30. april i fjor, om det skulde vise seg mulig å komme igang med en filatelistklubb her på Lillehammer, men det gikk over forventning, og siden har det gått jevnt framover. Medlemstallet har øket smått i senn, og jeg har inntrykk av at medlemmenes interesse for, og forståelse av filatelen har øket betraktelig, hvilket er langt det viktigste.
2. De viktigste oppgaver for vår klubb i høstsemesteret blir å komme igang med junioravdelingen, og dessuten å søke å skaffe et brukbart filatelistisk bibliotek til klubben.
3. Der kan være meget å ønske for norsk filateli, men jeg tror at dersom alle legger godviljen til i arbeidet for å gjøre vår organisasjon og vårt tidsskrift omfattende og sterke, så vil vi være like foran oppfyllelsen av alle de andre ønsker vi måtte ha for filatelen her i landet. Forøvrig drømmer jeg om den dag da verdenspostforeningen eller andre dertil egnede institusjoner har fått gjort endelig slutt på dette voksende skred av mindre berettigede frimerkeemisjoner i begrensede opplag, som ikke kan glede andre enn noen lusete spekulanter, og som etterhvert vil drepe all filatelistisk samlerglede.

*Formannen i Fredrikstad Filatelistklubb,
hr. siseør Gottfried Caspersen:*

1. Senior-klubbens drift i den forløpne sesong har vært utmerket. Mange nye medlemmer og godt framføte. Møter hver 14. dag, mot ordinært 1 gang i mnd. Ganske bra med foredrag og framvisninger av filatelistisk interesse. De kan tro det er hyggelig å se framgangen. Personlig har jeg deltatt i alle møter fra starten (vel 14 år) og således fulgt utviklingen. I klubbens første tid var det utmerket framføte, men for noen få år tilbake var det enkelte møter hvor det kun var 4 til 5 medlemmer til stede. I den siste sesong har møtene gjennomsnittlig vært besøkt av ca. 20 medlemmer og dette jevne besøk synes jeg er meget gledelig.

Junior-klubben er på veg til å gå forbi senior i medlemstall, og juniormedlemmene er virkelystne og iherdige. På hvert møte er det flere som har oppdaget noe nytt, og dette er vel noget som alle kjenner til hvor det er

*) Red. bemerkning.

- juniorer. De følger med i alle detaljer, husker katalognr. osv. Det er nærsakt 100% fram-møte, så det er en fornøyelse å lede møtene. I sesongen som gikk var det flere foredrag av senior-klubbens medlemmer. I det store og hele trives klubben utmerket. Formann for senior leder for det meste møtene. Junior-klubbens tillitsmenn d'herr. Homstvedt og Brude tar seg av det finansielle og arbeider meget bra. Frk. Gerd Aaslund er klubbens flinke sekretær. Denne junior-klubb for vi nok meget glede av i framtiden.
2. Vi har noen foredrag ellers intet spesielt. Men forbundets skrivelse om en propagandauke kan forandre meget. Makter vi en lokal utstilling, vil det være det beste. Styret vil så snart som mulig drøfte hva som kan gjøres i den anledning.
 3. En ting, som må være til beste for norsk filateli, er at Katalogkomiteen oppsetter en fast bestemmelse, og fortegnelse over de 8 forskjellige vannmerkestillinger som forekommer på flere utgaver av de norske frimerker. De som vil spesialisere, kommer ikke utenom dette. No er det samlere som benytter sin oppstilling på det ussive. Noen setter opp merkene med vannmerke sett forfra og andre med vannmerke sett bakfra. Dette må katalogkomiteen utarbeide, og offentliggjøre snarest, så alle kan arbeide etter én linje. Først da kan filatelisten få mange hyggelige stunder med sine alminnelige dubletter, som no ikke regnes for noget større av interesse og verdi. Men — så var det flygebensin da. Håper det ikke blir alt for lenge til at vi kan få dette nødvendige fludium, som er så uunnværlig for oss filatelisten.

*Formannen i Kristiansands Filatelistklubb,
hr. Sigurd B. Johnsen:*

1. Både ja og nei. — At medlemstallet øker er jo gledelig. Derimot er det nokså tynt med hva man kan by de nye rekrutter. Tilgangen på frimerker, albums, hengsler m. v. står ikke i forhold til økningen i medlemstallet. Men lyspunkter er her jo også. Bare det at vi kan samles regelmessig og fritt dyrke vår hobby er jo umistelig spesielt i disse tider.

Klubbens drift i siste sesong har for en stor del vært preget av arbeid av mer organisasjonsmessig art. Den store økning i medlemstallet siden krigsutbruddet fordret dette. Bl. a. måtte våre lover tas opp til revisjon og mer fullstendig gjøres. Disse foreligger nå trykt i ett praktisk og tiltalende lite hefte.

Vi har også hatt og har fremdeles store vanskeligheter med å skaffe oss passende lokale til våre møter. Ja, vi har tilmed vært nødt til å avlyse møter av den grunn og til sine tider har vi vært henvisst til å holde våre møter i ett ledig butikklokale uten oppvarming.

Som plaster på alle vidervedighetene fikk vi dog en strålende avslutning på vårsesongen

idet vi på møte i mai måned hadde fornøyelsen av å høre herr Bertr. C. Middelthon i ett interessant og lærerikt foredrag hvis referat er gjengitt i juni/juli nummeret. Der ble for anledningen servert avkokt ørret og under middagen haglet det med vittige taler. Det er unødig å fortelle at det ble ny møterekord med 25 medlemmer og en gjest.

2. For høstsemesteret har vi nettopp i disse dage fastsatt programmet og hertil har vi til demonstrasjoner bl. a. sikret oss utlån av Fourniers Falsifikatsamling, «Den filatelistiske Molbopost», Forsøk plating av 20 øre nr. 39 II m. v. Dessuten har vi berammet 2 auksjoner og sikret oss ett par foredragsholdere. Forøvrig kommer høstsemesteret til å stå i jubileets tegn. Klubben fyller 10 år i oktober. Det er jo i og for seg ingen alder og blir det nok vanskelig å arrangere en jubileumsfest i disse pinaktige tider. Men kanskje vi nettopp av denne grunn trenger litt avveksling.
3. Var det ikke en idé at forbundet engasjerte en del fremragende filatelisten fra de store klubber til foredragsturoner i provinsen ett par ganger årlig. Økonomien spiller selvfølgelig her en viss rolle, men vanskelighetene er til for å overvinnes.

Videre tror jeg det vilde være av stor betydning at landsmøter arrangeres oftere, helst hvert år. Ett intimere samarbeid klubbene imellom vilde være resultatet. De forskjellige klubbens representanter vilde på disse møter hente nye impulser som sikkert vilde komme klubbarbeidet til gode og den økonomiske uttelling hertil vilde nok gi god valuta.

I det hele tror jeg at oppfyllelsen av mine to ovennevnte ønsker vilde bringe mere plan i klubbens virke til gagn for alle samlere.

*Formannen i Arbeidernes Filatelistklub,
hr. B. Heggan:*

1. Jeg er svært godt fornøyet med klubbens drift i den forløpne sesong. Tilslutningen til møtene har vært meget god med gjennomsnittlig 25 medlemmer, hvilket svarer til nesten 50% av klubbens samlede medlemstall. Slikt er det beste bevis på at klubben holder seg levende. En tid arbeidet klubben vår nokså tungt økonomisk, men det er et tilbakelagt stadium i dag.

I sesongens løp har klubben holdt 13 møter, som i vinter har vært preget av den livligste byttevirksomhet. Av de «store» møtekvelder vil medlemmene best huske vår «Nordraak-aften» den 23/6, da universitetsbibliotekar Øvind Anker holdt foredrag om vår store komponist Nordraak. Ved denne anledning hadde vi fått utlånt postverkets prøvetrykk til Nordraak-frimerkene, som ble demonstrert av sekretær Tønnesen.

2. For å øke tilgangen på materiale, vil klubben prøve å slutte seg sammen med de forbunds-klubber som har overenskomst om gjensidig utveksling av frimerkeutvalg.

Til den nystartede junioravdeling forbereder

vi en større medlemshverving til høsten. De juniorer som da «fanges inn» vil vi prøve å gi best mulig veiledning helt fra begynnelsen av. Vi tenker da å arrangere møter med korte foredrag og demonstrasjoner, slik at juniorene lærer å behandle frimerker, montere en samling etc.

3. Den siste tids utvikling her hjemme har vist oss skyggesidene ved vår hobby når den går over fra å være en adspredelse og en avspenning til å bli en hård kamp mellom jobbere om den størst mulige fortjeneste på kortest mulig tid.

De mange nye tilhengere av filatelen som er kommet til de par siste år, får et ganske skjævt bilde av forholdene og blir mer interessert i priser og omsetning enn i selve frimerkene. Denne farlige utglidning må frimerkesamlerens organisasjoner bekjempe på det sterkeste. For å vende interessen tilbake til selve frimerket og studiet av dette, tror jeg at klubbene vil nå langt gjennom et intenst studiesirkelarbeide. Når de nye og de yngre samlere på denne måte blir kjent med merkene, vil de oppdage at vår hobby har evige verdier for den som gir seg studiet ivold. Og, mens den nåværende ville jakt etter fortjeneste tar slutt når høykonjunkturen er borte, så kan spesialstudiet av de norske frimerker drives i gode og dårlige tider, av den rike samler som plater opp de kostbare skillingsmerker og av folk med dårlig råd som allikevel har et rikt arbeidsfelt blant de ganske billige norske øremerker f. eks.

Norsk filateli har stått og står høyt, men våre fremste eksperter drar på årene. Det er ungdommen som skal ta opp arven og føre norsk filateli videre, det er ungdommen som først må innse at frimerkejobbing ikke tjener filatelen og derfor må bannlyses av alle som vil innrømme at vi skal samle og studere frimerkene for å få noen virkelig glede av Dem.

*Formannen i Bergens Filatelist-Klub,
hr. skipsreder F. Walter Johannesen:*

1. Som formann i Bergens Filatelist-Klub kan jeg kun uttale min store tilfredshet med klubbens drift i forløpne sesong. Et stadig stigende medlemstall taler sitt tydelige sprog i den retning og vi kan glede oss over et tallrikt fram-møte på våre medlemsaftner som viser med hvilken interesse klubben og dens trivsel omfattes.

De viktigste hendelser innen klubben må vel sies å være hr. Jellestads foredrag og fremvisning av ca. 50 tegninger av retusjerte merker i 20 mm utgaven samt hans platestudium av Norge nr. 51, Plate IV og benyttelsen av brevkortklisjéer i frimerketrykningen. Dertil Tidens Tegns første flygepost i Norge.

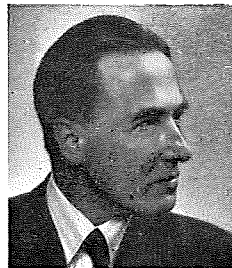
2. Planene er mange, men vil der først og framst bli ekstra møtedager med foredrag og fremvisning av norske merker med undervisning angående typer, retusjer, opplatninger etc. De ordinære møter vil bli viet andre lands fri-

merker i forbindelse med korte foredrag og demonstrasjoner av de enkelte lands frimerker.

3. Mitt ønske for norsk filateli er at Norsk Filatelistisk Tidsskrift må bli det vi alle ønsker og håper: Et virkelig tidsskrift for norske samlere. Et annet fromt ønske, som vi alle er enig om er at vi snart må få en håndbok omfattende alt vi vet om norske frimerker og at alle filatelister samlet må gå inn for å yte sine bidrag til denne så den kan bli så fullkommen som mulig.

*Formannen i Gjøvik Filatelistklub,
hr. kontorsjef Adolf Haugom:*

1. Som svar på Deres spørsmål om jeg er fornøyet med klubbens drift i den forløpne sesong, må jeg si at jeg er vel tilfreds. Vi har hatt møter hver måned i vinterhalvåret. Vår klubb feiret sitt 30 års jubileum den 23. april med utflukt og møte hos et utenbys medlem.
2. Til høstsemestret foreligger ingen særskilte planer. Vi kommer til å fortsette med månedlige møter, motta og sende utvalg i vår byttesirkulasjon (sammenslutning av endel større og mindre provinsklubber).
3. Jeg skulde ønske å få ferre norske, men kunstnerisk sett, bedre utførte minnefrimerker. Likeledes at tidsskriftet, som jeg forøvrig finner utmerket, blir ytterligere mer alsidig, bl. a. med spørsmål- og svarspalte og svarteliste.

*Formannen i Troms Filatelistklubb,
hr. Erling Bangsund:*

Hr. redaktør.

Refererende til Deres forespørsel meddeles at stort sett er jeg fornøyet med klubbens drift i forløpne sesong. Medlems-tallet er steget fra 45 til 60. Interessen har vært stor og der er holdt 11 godt besøkte møter med foredrag, kåseri, framvisning av samlinger m. v.

Av de viktigste hendinger i sesongen er et studieframlegg av 60 øren Norge utgaven 1910 samt framvisning av store spesialsamlinger som velvilligst har vært utlånt av fremstående norsk filatelist.

Plan for høstsemestret er avvikling av klubbens lotteri, feiring av klubbens 15 årsdag med eventuell utgivelse av ett skrift og en liten utstilling.

Mitt ønske for norsk filateli er at vi ikke mere må få et slikt regn av nye frimerker som siste år med samme frimerketegning med og uten vannmerke og papirforskjelligheter. I allfall bør ikke katalogkomiteen lage for mange hovednummer i katalogen. Det kan bli for mye for en generalsamler og det kan også hindre en økning av interessen for samling av norske frimerker i utlandet.

*Formannen i Nordenfjeldske Filatelistforening,
hr. John Brækstad:*

1. Det har vært en meget stor interesse for filateli i den forløpne sesong, men vår forening har ikke kunnet utnytte denne interesse på grunn av at vi har manglet fast lokale og har vært nødt til å holde møtene i private hjem. Medlemstallet har øket, men vi har av nevnte grunn ikke kunnet drive noen agitasjon for å få nye medlemmer, likesom vi har vært avskåret fra å få istand noen særlige arrangement. — Møtene har vært godt besøkt, på hvert møte har vært holdt et lite foredrag om aktuelle emner innen frimerkesamleriet og hvert møte har hatt en mindre auksjon.
2. På grunn av mangel på lokale kan vi ikke legge planer for fremtiden — hver dag har nok med sin egen plage. — Vi forsøker å få istand noget til frimerkets uke f. eks. et propagandamøte den 7. oktober og hvis det lar seg gjøre en fremvisning og demonstrasjon av forskjellige samlinger.
3. Jeg ønsker at det snart igjen vil bli forbindelse mellom landene så en som ikke bare samler Norge kan få glede av frimerkesamlingen, og at den spekulasjon som hersker som følge av forholdene derved vil opphøre til glede for de virkelig interesserte samlere. — At der gjennom Norsk Filatelistforbund vil bli et rikere samarbeide mellom de norske klubber, ved samarbeide vil norsk filateli ha fremgang og utvikling.

*Formannen i Bærum Filatelistklubb,
hr. Kai W. Getz:*

1. Jeg vil med en gang slå fast at vi i Bærum er meget fornøyet med vår unge klubbs fremgang.

Det første halvår etter klubbens stiftelse ble vesentlig viet til å organisere og bygge opp den indre front. Av særlig betydning for klubben var den lille «Propaganda-utstilling» som ble arrangert 8.—9. oktober 1941. Selv om det propagandamessige ikke svarte helt til forventningene så ble der dog en liten økonomisk vinning som var meget kjærkommen. Denne utstillingen var anlagt på en slik måte at de forskjellige samlerområder innen filateli kom med.

Både bytte- og auksjonsvirksomheten ser ut til å være kommet i de rette hender og arbeider helt upåklagelig.

Idet store og hele er vi igrunnen over det rent grunnleggende stadium og er kommet relativt godt igang. Vi kunde f. eks. figurere med en gjennomsnittlig møteprosent på 67 i

årsberetningen med 30 seniormedlemmer pr. 1/1-42. Medlemstallet stiger jevnt i senior-såvel som i junioravdelingen og teller således pr. 4/6-42: 44 senior og 57 junior. Når man tar i betraktning at klubben bare er 1½ år gammel og at vi ligger innenfor O. F. K.s «Stor-Oslo» er resultatet bra.

2. Angående planer for høsten: så håper jeg på et nærmere samarbeide med både O. F. K. og Arbeidernes Filatelistklubb. Noe som kan være til glede for de 3 klubber.

I anledning av «frimerkets uke» vil vi arrangerer en konkurranse både for senior- og junioravdelingen. Resultatene av disse konkurranser kommer til å bli fremlagt på det første møte i oktober som holdes som et åpent møte med adgang for alle interesserte.

3. Et av mine ønsker er at man for fremtiden ikke oppgir opplagets størrelse på nye frimerker, det tror jeg vil svekke spekulasjonslysten endel og etterhvert vil vi komme inn i et sunnere spor. Forøvrig vil jeg støtte hr. kontorsjef Jarle O. Stensdal's konklusjon i hans foredrag: «Hvilke krav må en stille til et «godt» frimerke?» (trykt i N.F.T. nr. 6—7). Det vilde være heldig for Norges renomé om der ble oppnevnt et konsultativt råd av Norsk Filatelistforbund og at dette råd av rette vedkommende ble forelagt alle utkast til nye merker og avsket uttalelser om samme.

*Formannen i Drammens Filatelistklubb,
hr. ingeniør Alf Bernt:*

1. Ja — i høy grad. Det sikreste barometer er økningen i medlemstallet som no er 74, en stigning fra forrige sesong på 23.

Medlemmene viser ved sitt frammøte stor interesse for klubben idet man kan notere et gjennomsnittsbesøk av 31, et tall, der antagelig ligger høyere enn for de fleste andre klubber.

Dette tør man vel utlegge som et tegn på medlemmenes tilfredshet med klubbens drift.

Et ytterligere bevis herpå er at vi ingen restanser har på kontingent.

Klubben feiret i november ifjor sitt 15 års jubileum under meget stor tilslutning fra medlemmenes side. Ved denne anledning ble en rekke fortjente medlemmer dekorert med klubbens nye orden «Sølposten».

Videre ble ved sesongens begynnelse stiftet en særskilt avdeling for juniorsamlere. Denne avdeling har no 70 medlemmer.

Forøvrig har man på møteaftene hatt foredrag med demonstrasjoner og diskusjoner om filatelistiske emner samt auksjoner.

2. I høstsemesteret akter vi å fortsette etter samme program som hittil.

Festfilateli vil også bli tilgodesett tradisjonsmessig på klubbens stiftelsesdag.

3. Ja, at filateli rett snart måtte komme inn i normale og sunde forhold igjen — bort fra spekulasjon og unødige frimerkeutgaver.

Filateli før og no.

Av inkassosjef M. T o l f s b y .

Den store sjanse fikk jeg ved min ansettelse i Kreditkassen (opprettet 1848). Jeg brakte snart på det rene, at arkivet var på plass, men at det var eksploiert av forskjellige i tidens løp. Imidlertid var jeg blitt oppmerksom på, at en eldre funksjonær var opptatt en tid hver dag med å gjennomgå brevpakker og at det var vaktmesteren som brakte ham stoffet. Ved henvendelse til vaktmesteren om å bli delaktig i denne utdeling ble han meget betenkelig, vedk. funksjonær var en myndig herre og jeg yngste assistent. Tilslutt ga han meg adgang til loftet hver lørdag ettermiddag. Det var nødvendig å låne en av vaktmesterfruens avlagte kjoler som arbeidsdress, tommetykt støvlag var her ingen overdrivelse, og etter noen timers arbeide lignet jeg en feier i full aktivitet. Det var simpelthen umulig å vaske seg helt ren etterpå, og jeg måtte passere det lange banklokalet på veien ut. Møtte jeg noen da, vilde der være umiskjennelige tegn på hvor jeg hadde vært. Det kjedelige var, at banksjef Castberg hadde den slemme uvane å gå i banken hver ettermiddag, men til ubestemt klokkeslett. Hadde han truffet på meg dernede på et så usedvanlig tidspunkt, vilde det sikkert kommet til et pinlig forhør, som kunde ha resultert i en brått avslutning på mitt forehavende. Men ved hjelp av vaktmesteren som speider gikk det bra.

Den første dag brakte jeg på det rene følgende fakta:

Arkivet fra 1848—59 var tilstede i en stor kiste.

— — 1860—69 var vekk.

— — 1870 til dato var på plass.

Altså var det å gå løs på kisten. Jeg ventet meg naturligvis ikke noe større av denne, men resultatet var dog dårligere enn ventet, et praktpar 2 sk. Oscar var det hele, det satt på inner-siden av et brev. Jeg var så betenkt at jeg holdt hvert brev opp for lyset. Sørgelig var det å se de mange rester av merker, som satt igjen på brevene. Det falt vist ingen inn dengang å rive ut et stykke av brevet. Dette var vel forøvrig strengt forbudt. Jeg gjorde den oppdagelse her, at Hansabyene sendte den overveiende del av brevene ufrankert, hva enn grunnen måtte være, men det var ikke straffeporto dengang.

Hva angår arkivet fra syttiårene, så hadde de tidligere plyndringer vært mer eller mindre effektive. Jeg fant bl. a. en pakke brev fra Bordeaux fra 1870, som var helt urørt, med de utakkede merker på hvert brev. Det var mest 40 og 80 c., men også adskillige av de andre valører (unntatt 1, 2 og 4 c.). Av de ordinære europeiske merker

fantest her sådanne mengder, at jeg etter hvert vraket det meste. Jeg tenker på f. eks. Holland 2½ c. fiolett, som jeg godt kunde ha tatt i hundrevis. Noe som jeg fant merkelig var det sparsomme utvalg av U.S.A. På den annen side fantest engelske i uhorste mengder. Følgen var at jeg begynte platesamling av disse. Enhver kan tenke seg, hva her fantest når de hører, at av 2½ d. rød og blå plate 1—23 oppnådde jeg å få 4 komplett (platene var på 196 til 240 st.), de øvrige gjennomsnittlig 80% (naturligvis unntatt den røde plate 17).

Årgang 1878 brakte den behagelige overraskelse, at skjønt de fleste øremerker var knabbet, fantest 6 sk. urørt i mange tilfelle. Utbyttet ble flere hundre av disse. I de påfølgende årganger var øremerkene ikke rørt, så jeg her hadde hatt anledning til å samle titusener av 5, 10 og 20 øres, men jeg syntes ikke jeg hadde tid til å befatte meg med disse. Det var de utenlandske som jeg var på jakt etter. Det var allerede nå tydelig at konvolutten var tatt mere i bruk, og da arkivet etter hvert også øket, ble utbyttet av ottiårenes brevsaker stadig mindre. En grundig undersøkelse av 1883—84 etter 12 øringer brakte intet resultat. Disse havnet nok i Sverige og Danmark.

Som man vil forstå hadde vi dengang god anledning til å skaffe materiale fra de mange ennu urørte arkiver. Det var jo også forholdsvis lett å få frimerker fra firmaer som arbeidet på utlandet. Der fantest på den tid store firmaer, som ikke hadde en eneste filatelist på kontoret og hvor alt gikk i papirkurven. Fra århundreskiftet utover ble det stadig vanskeligere, visergutter og vaskekoner oppdaget etterhvert at papirkurvene ikke var å forakte.

Hvordan ligger det an idag for en nybegynner? Endel av de ordinære merker kan han naturligvis skaffe seg ved gaver og bytte, men hvis han er generalsamler vil han snart finne ut at det ikke nytter stort. Han vil også oppdage, at av de utallige velgjørenhets- og andre spekulasjonsmerker forekommer svært få, brukt i vanlig korrespondanse. Disse må altså anskaffes ved bestilling hos handler, ubrukt eller leilighetsavstemplet. Det er klart at den slags samling ikke kan gi den udefinerbare glede vår hobby ga oss i gamle dage.

Hva her er fremført, er naturligvis ikke noe nytt, derom vidner de mange innlegg i pressen og på møtene. Jeg vil her benytte anledningen til å gi borgermester Middelfton min kompliment for hans friske og humorfylte an-

nyheter

VED FRIMERKEHANDLER ANTON HOLMBOE

Belgia.

Tidligere anmeldte Musikkapelblokker er utgitt med perforert krone, tagget og utagget.

Bulgaria.

Propagandautgave for den bulgarske «Kraft durch Freude» bevegelse:

- 1 Lewa, gråblå.
- 2 Lewa, rød.
- 4 Lewa, brun.
- 7 Lewa, blå.
- 14 Lewa, lysbrun.

Danmark.

Postfærge, suppleringsverdi:

- 5 øre, vinrød.

Frankrike.

Suppleringsverdi. Petainportrett i ny utførelse:

- 5 Fr., grå.

Minneutgave i anledning komponist Massenets 100 års fødselsdag:

- 4 Fr., mørkgrå.

Veldedighetsutgave til minne om Frankrikes første admiral Jean de Vienne:

- 1,50+8,50 Fr., brungrå.

Kroatia.

Suppleringsverdi i landskapsutgaven:

- 100 Kuna, fiolett.

Samme merke med overtrykk B. I. i anledning frimerkeutstillingen:

- 100 Kuna, fiolett.

Provisorium:

- 0,25 på 2 Kuna, landskapsmerke.

Barnhjelpsmerker:

- 3+1 Kuna, rød.
- 4+2 Kuna, lysbrun.
- 5+5 Kuna, svartblå.

Tjenestemerker, suppleringsverdi:

- 100 Kuna, svart og oransjerød.

Serbia.

Luftpostmerker. Siste kong Peter utgave fra Jugoslavia med påtrykk av ny verdi og et fly:

- 2 på 2 Dinar, lillakarmin.
- 4 på 4 Dinar, ultramarin.
- 10 på 12 Dinar, fiolett.
- 14 på 20 Dinar, lysblå.
- 20 på 30 Dinar, lilla.

Sveits.

Veldedighetsutgave i anledning den årlige «Bundesfeier»:

- 10+10 C., svart, grå og rød.
- 20+10 C., rød.

De samme merker er utgitt utagget i blokk.

Sverige.

Minneutgave i anledning National Museets 150 års jubileum:

- 20 øre, rød (2 og 3 sidig tag.).
- 40 øre, grøn.

Minneutgave i anledning Folkeskolens 100 års jubileum:

- 10 øre, vinrød (2 sidig tagging horisontalt og vertikalt).
- 90 øre, blå.

Storbritania.

Fargeforandring:

- 2/6 sh., lysgrøn (Georg VI).

Tyskland.

Veldedighetsutgave i anledning hesteveddeløpet «Das braune Band von Deutschland»:

- 42+108 Pf., brun.

grep på utvekstene. Alt vil dog være forgjeves, hvis ikke samlerne reagerer sterkere enn hittil. Det er naturligvis vanskelig for disse å gjøre noe, så lenge katalog- og albumutgivere opptar alle sådanne merker og gir dem hovednummere. Der har dog vært gjort noen forsøk i tidens løp, men disse strandet. Såvidt jeg erindrer ble der i Mossins formannstid nedsatt en kommisjon med det mandat å søke å få istand en internasjonal boikott av spekulasjonsmerker, men saken ble ikke forfulgt.

Hvor lenge vil da samlerne finne seg i å bli utplyndret? At reaksjonen engang kommer behøver ingen å tvile på.

Det kan også etter min mening være grunn til å sette fingeren på den tendens katalogutgivere har til å legalisere alle mulige slags varianter med angitte priser. Det er bare vel og bra, at forskere studerer varianter og setter opp specialsamlinger med beskrivelser, men å søke å kanonisere dem med fantasipriser må være galt og kun føre til å forlede samlere til en slett kapitalanbringelse. Vi har nok av eksempler herpå ved oppløsning av sådanne sam-

linger. Jeg har aldri kunnet få meg til å se på sådanne avarter (f. eks. Norge nr. 1 cracked plate) som annet enn et kuriosum og har i tidens løp forært bort mange slike ting. Ser vi på tingen realistisk og trekker en sammenligning med håndverksarbeide eller kunstverker, så faller det vel ingen inn å gi mer for et antikt bord, fordi det er en sprekke i bordplaten. Jeg tror vi her på bjerget er gått videre i så måte enn andre land. Stanley Gibbons kan nok sies å være meget spesialisert når det gjelder Englands merker, men man kan ikke unngå å legge merke til at det er farge og ny-graveringer som vies den største interesse. I første tilfelle dreier det seg om en ny trykkperiode, i det annet om nygravert plate eller oppussing av den gamle, som begge gir merket et tydelig nytt preg.

Vår hobby opplever nå en renessanse med tilgang av mange nye samlere, og er det mitt håp, at mange av disse vil fortsette når nedgangsperioden kommer, men jeg tror nok at man bør ha sin oppmerksomhet henvendt på de farer jeg har påpekt og søke å lede de unge entusiaster inn på et sunt spor.

Norske spesialstudier.

Vannmerker, papirsorter og farger.

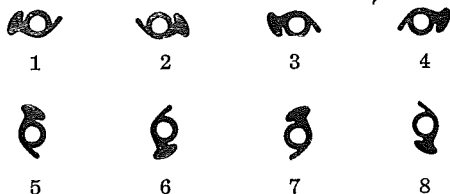
Av kunsthändler Arnstein Berntsen.

Mange av de mest kjente norske filatelister har i en årrekke arbeidet med disse problemer: Vannmerker, vannmerkestillinger, papirsorter og farger på norske frimerker, og det er lykket dem å fastslå at norsk filateli har følgende vanskeligheter å by på når det gjelder disse studier:

For det første 4 typer av posthornvannmerket, som angitt i Norgeskatalogen (+ undertyper av type 1); 2 av disse i 4 liggende og 4 stående stillinger (type 1 og 2), og 2 i 4 liggende stillinger (type 3 og 4). Dernest har vi (utenom utgaven 1856/57) 6 norske og en engelsk papirleverandør, og tilslutt har vi det meget vanskelige fargeproblem. Det er disse 3 faktorer: Vannmerker, papirleverandører og farger, som tilslutt vil komme til å hjelpe oss — og som allerede for en stor del har hjulpet oss — til å finne helt klare retningslinjer for selv den mest entusiastiske spialsamler. (Hertil kommer selvsagt den vanlige opplating og typing av hver plate.)

Det er her ikke plass til noen inngående behandling av nevnte faktorer. Hensikten med denne artikkel er først og fremst å få fastslått en gang for alle, hvilke betegnelser vi bør gi de forskjellige vannmerkestillinger og papirleverandører, samt etter hvilket hovedprinsipp vi bør sette opp vår fargeskala.

I artikler i nr. 4 — 1928 og i nr. 1 — 1937 i Nordisk Filatelistisk Tidsskrift har hr. O. Opheim jr., hr. F. Buettner og hr. O. Th. Urdahl behandlet endel papirsorter og angitt vannmerkestillingene. Disse er:

Sett fra merkets bakside.

og det er disse jeg mener bør fastsettes som obligatoriske blant norske vannmerkespesialister. Stilling nr. 1 er riktig valgt. Den viser *det heraldiske posthorn's* stilling, og hvis vi snur merket, slik som det skal stå i albumet, faller den sammen med frimerkets trykte posthorn, som er motsatt det heraldiske. — At stillingene angis «sett fra merkets bakside», er utvilsomt korrekt i tilfeller som med de norske merker (og de finske), hvor vi faktisk er henvist til å finne vannmerket fra baksiden. Og selv på denne måte, og ved hjelp av bensin e. lign., har det ofte sine vanskeligheter å finne det, særlig på nr. 35 til 46 og på mange gule merker. Merkene må også innsettes i albumet etter nevnte oppstilling.

De 3 stillinger av liggende vannmerker, som følger etter nr. 1, er sikkert tilfeldig valgt, men med det utgangspunkt at de skal være lettest mulig å huske. Det har her forøvrig ingen betydning å lage noen begrunnelse, i og med at det for hver enkelt utgave og for hvert enkelt merke er ganske umulig å bevise hvorledes papiret er blitt ført inn i trykkmaskinen. Forsåvidt er også stilling nr. 1 tilfeldig, men absolutt den mest

logiske utgangsstilling. — De 4 stående vannmerkestillinger er framkommet ved at de tilsvarende liggende stillinger er snudd $\frac{1}{4}$ omdreining mot høyre.

Siselør G. Caspersen har i sitt spesialstudium over Centraltrykkeriets utgaver angitt vannmerkestillinger for nr. 64, og han har her en litt annen oppstilling enn foran nevnt, idet stilling 2 og 4 og stilling 6 og 8 innbyrdes har byttet plass. Hvis vi imidlertid forandrer hr. Caspersens stillinger til de nummere jeg har angitt vil vi se at han i prosentvis fordeling av nr. 64 får: 5% av nr. 1 og 2, 40% av nr. 3 og 4, og 5% av nr. 6 og 8. For de fleste av de merker jeg selv har gått igjennom, viser det seg forbausende ofte at stilling nr. 1 og 2, 3 og 4 osv. synes å høre sammen. For stående vannmerker blir det svært ofte andre stillinger, som hører sammen, hvilket formodentlig skyldes de benyttede papirrester. Hr. Caspersens oppstilling er utvilsomt like riktig som min, jeg har også selv lenge benyttet den, men den er ikke lett nok å huske. Dertil kommer at nærværende oppstilling har vært publisert flere ganger av andre filatelister, og den benyttes no av temmelig mange vannmerkespesialister her i landet.

Den neste faktor, papirleverandørene, har voldt oss like store vanskeligheter, med hensyn til betegnelser eller kjenningstegn for hver enkelt. I Norgeskatalogen har vi no betegnelsen A for Bentse og B for Moestue for nr. 11—15 og nr. 37—39, mens vi plutselig for 20 mm-utgaven får C som betegnelse for Lyche, men A som fellesbetegnelse for Alvøen, Bentse og Pettersen, mens Moestue for nr. 51 II a har mistet sitt kjenningstegn A fra tidligere nummere. Slikt er etter min mening et håpløst virvar. Hvis vi skal komme videre i dette spørsmål, må vi ha fast betegnelse for hver leverandør. — I min egen spialsamling benytter jeg no følgende betegnelser for papirleverandører:

A = Alvøens Papirfabrik A/S.
B = Bentsen Brug.
C = Harald Lyche & Co.
D = Thv. Moestue & Co.
E = Carl E. Petersen & Søn.
F = Hamang Papirfabrik A/S.
G = Hellbuth & Co.,

og papir forøvrig:

H = Tykt papir.
I = Tynt papir.
J = Gult papir (gulaktig).
K = Blått papir (blåaktig).
L = Grått papir (gråhvitt),

og dette har lettet meg kolosalt i mitt arbeide, spesielt hva angår 20 mm-utgaven, hvor der forekommer langt flere leverandører enn no angitt i Norgeskatalogen. Selvsagt kan vi også benytte forbokstaven i hver leverandør's etternavn, og andre bokstaver for papirtykkelser og farger, men det viktigste er å velge et system som er brukbart.

Den siste faktor, fargene, er sikkert det vanskeligste av det hele, da vi her står overfor det faktum at praktisk talt ingen oppfatter fargene likt. Allikevel bør vi kunne nå fram til et be-

stemt system for oppsetning av hovedfargene, fargegrupper og nyanser, slik at selv den som har lite rede på farger, kan finne fram. Jeg gir her et eksempel på gradering av fargene:

1. Hovedfarger:
Blå—Rød—Gul.
2. Fargegrupper:
a. Kobalt. b. Ultramarin. c. Prøysisk blå etc.
3. Fargenyanser:
a1. Mørk eller dyp. a2. Lys eller blek. a3. Livlig.
a4. Matt osv.

en gruppering som nok først og fremst er av interesse for spialsamleren, men også for andre filatelister. Jeg har truffet mange som betegner f. eks. en lys karmin for rosa eller en lys gul for citrongul og en dyp ultramarin for blå, og det kommer i noen tilfelle av at vedkommende er delvis fargeblind, men som regel av at han ikke kjenner oppbygningen av de forskjellige farger. — Etter det som hittil er kjent om nr. 52, plate II, ville denne etter ovenstående få følgende beskrivelse:

- Nr. 52, plate II. Blå.
- a. Mattblå (C og E) 4 ligg. vm.still.
 - b. Prøysisk blå (B) 4 ligg. vm.still.
 - c. Dyp ultramarin (B og C) 4 ligg. vm.still.
 - d. Fransk blå (E) 4 stående vm.still.
- eventuelt kan d-fargen betegnes som c1. lys ultramarin, men det viktigste er, at denne farge, som no er oppført under a. i katalogen, er helt forskjellig fra denne, samt at avstemplingen (og vannmerket) viser at den sannsynligvis er siste

trykning av denne plate. C-fargen på Lyche's papir er nyoppdagelse av året.

Hvis vi reflekterer nærmere over hvilket kolossal gebet det er å spialsamle norske merker, med 7 papirleverandører, opptil 8 vannmerkestillinger, et utall av fargegrupper og nyanser, og tilslutt platetyper, ekstratyper, oppgraveringer og platefeil, forstår vi at det vilde være et langt sprang framover i våre studier, om vi kan bli enig om betegnelser av de 3 viktige faktorer i spesialstudiet som ovenfor beskrevet. Dette er også de spesialister, som jeg har konferert med, enig om.

Disse ting har ikke bare betydning for spialsamlingens egen samling, men langt mere for hovedbegrepet *norsk filateli*. Når spialsamleren under konferanser med kolleger, eller ved korrespondanse med disse vet, at misforståelser av enhver art er eliminert når det gjelder vannmerker og papirleverandører, fordi alle benytter samme system for sine betegnelser, arbeider han langt lettere og sikrere enn tidligere.

Sammen med forskjellige andre forslag, som jeg har oversendt til Styret i Oslo Filatelist-Klub for videre behandling i Katalogkomiteen, håper jeg å få medtatt i Norgeskatalogen for 1942/43 betegnelser både for vannmerkestillinger og papirleverandører, samt et grunnleggende fargekart og endring av endel fargebetegnelser. Personlig vil jeg sette pris på å komme i forbindelse med spesialister på de områder jeg her har omtalt, som jeg enno ikke er i kontakt med.

En types 70 års jubileum.

Jeg sitter i sene nattetimer og blar i min Norgesamling. Skillingsutgavene passerer revy, og våre klassiske merker får mine tanker til å dvele ved en svunnen tid — det var engang!

Jeg passerer den siste skillingsutgave og blir med ett oppmerksom på årstallet 1872. Jeg stusser. Jo, så sannelig er det ikke jubileum i huset. 70 år er gått siden posthorntypen så dagens lys. Mangt er endret i løpet av alle disse år. Men posthorntypen ser fremdeles like rask og rørig ut — «still going strong».

Det var lov om postvesenet av 3. mai 1871 som ga støtet til denne type. Portoen for et enkeltvektig brev ble da fastsatt til 3 skilling mot tidligere 4 skilling. Der krevdes no et større forråd av frimerker til denne verdi, og en bestemt seg derfor til å foranstalte en ny utgave frimerker. Tegningen ble utført av arkitekt von Hanno.

2, 3 og 4 sk.-merkene ble tatt i bruk i 1872, 1 og 7 sk. i 1873 og 6 sk. først i 1875 da det ble bestemt at «den internationale Porto i Henhold til den i Bern under 9. Oktober 1874 avsluttede Postkonvention bliver for Norges Vedkommende at fastsætte til 6 Skilling pr. forudbetalt Enkeltbrev».

Originalstemplet i stål ble levert av gravøren Philip Batz i Kjøbenhavn.

Overgangen til ny myntenhet i 1877 (fra skilling til øre) skulde ikke knekke denne type. Lett

og lekende iførte posthorntypen seg sin nye kappe. Denne er stadig blitt pusset på og fikset opp, og fremtrer i dag som den mest moderne dyptrykksfasong.

Vi kaster et lite blikk henover de 70 år. Vi finner posthorntypen som gjennomgangstype i hele 8 hovedserier (20 og 21 mm da regnet som 2 serier, de siste dyptrykkmerker som 2 serier også, med og uten vannmerke). Av Norgeskatalogens 299 nr. (frimerker) dekker posthorntypen hele 115 rene katalognr. — omlag 40%. Hvis en vilde regne sammen den totale mengde av frimerker i posthorntypen gjennom alle disse årene vilde en komme opp i svimlende tall.

Mangt et stygt og ubehagelig ord er kastet etter disse merker — både fra samlerhold og andre. Vi kan sikkert alle sammen erklære oss enige i den oppfatning at propagandamessig sett (vakre og illustrerende frimerker i den forstand) er frimerkene lite skikket (jeg minner om Statsråd Holmboes innstilling allerede i 1882). Som bruksmerker (rent postale frankeringsmidler) er merkene imidlertid etter min oppfatning noen av de mest vellykkede som noensinne har sett dagens lys. De gir gjennom sitt merkebilde en grei og utvetydig forklaring på sin eksistens. Arkitekt von Hanno er i så måte en av de ypperste frimerketegnere landet har kunnet oppvise.

Ser vi på typen fra en videre filatelistisk synsvinkel, bør vi ved dette jubileum erkjenne at vi ofte har gjort typen urett. Frimerkesamleren liker nok variasjon, merkebildene må helst skifte

Norges Bypostmerker.

Av Stian Sanness.

Drammen

hadde følgende Byposter:

- I. I. B. Hagens Bybudkontor 1867/1869 (da den gikk inn i III.).
- II. G. O. Ulleberg: Drammens Bypost, 4. mai til midten av mai 1869.
- III. I. B. Hagen: Drammens Bypost, mai 1869 til 1874/75.
- IV. Eckholdts: Drammens Bypost, ca. 1875/76 (del av II. eller et «interregnum»).

- V. I. B. Hagen: Drammens Bypost igjen, 1877 til 31. des. 1888.
- VI. Joh. Eriksen: Drammens By & Pakkepost 15. juni 1887—31. des. 1888.
- VII. M. Børresen: Bypost Drammen, 15. juni 1888—31. des. 1888.

I. I. B. Hagens Bybudkontor

åpnet 1867, smeltet mai 1869 sammen med Drammens Bypost, da denne ble overtatt av Hagen.

med passende mellomrum om ikke samlingen skal bli stereotyp og kjedelig. Men for samleren som søker dypere i materien, systematisk og metodisk søker å avlure frimerkene alle tenkelige hemmeligheter, for ham betegner posthornmerkene et enno delvis uberørt land. Det er ikke så mange årene siden den moderne hvite mann (Justus Anderssen) trengte inn i denne høyst interessante materie. Og enno er ikke på langt nær alle problemer løst.

Skal vi beklage en type som har gitt oss en slik rikdom av variasjoner, som har stillet oss problemer av enhver tenkelig filatelistisk art? Nei — vi skylder denne 70 åring en ærbødig takk for den rikdom den har levnet oss gjennom mange timers samvær.

Ved dette jubileum kan det ha sin lille interesse å kaste et blikk på katalogverdien for primærutgaven (sk. utgaven av 1872/75). Jeg nytter Senf-katalogen som kilde: (Senf fra sin første utgave 1892 fram til i dag, O. F. K.s bibliotek.)

1892	1—6 sk. samlet kat.verdi	75 pf.	(brukt)
1902	do. do. do.	2,30 M.	do.
1912	do. do. do.	3,83 M.	do.
1922	do. do. do.	61,— M.	do.
1931	do. do. do.	8,55 M.	do.
1942	do. do. do.	40,75 M.	do.

Bemerkelsesverdige er Senfs notering 1892 — verdien av 4 sk. noteres her 15 pf., 6 sk. derimot bare i 12 pf., og 7 sk. i 25 pf. — naturlig nok når en ser hen til den omstendighet at 6 sk. var utenlandsporto. I 1894 kommer 6 sk. opp i samme verdi som 7 sk., nemlig 30 pf., for i 1895 atter å synke under den siste. Fra 1896 får imidlertid 6 sk. overtaket for godt.

I likhet med ovenstående katalogverditabell gir jeg til slutning en liknende bygget over Norgeskatalogen:

1929	1—6 sk. samlet kat.verdi	kr. 11,75	(brukt)
1933	do. do. do.	» 13,25	do.
1939	do. do. do.	» 20,25	do.
1942	do. do. do.	» 41,85	do.

(I begge tabeller er medtatt kun de billige fargenyanser.)

Harald Rising.

Ca. 1868/69.

Brevmerke sammenhengende med kontrollmerke. Boktrykk, 4 typer, gjennomstukket.

- 1. 1 sk. svart på gult 25,—
- 2. 2 » svart på rødt 100,—

Kan ikke forekomme brukt, kontrollmerket ble avrevet ved bruken — og restene blir altså nr. 3 og 4.

Do. uten kontrollmerke.

- 3. 1 sk. svart på gult 5,— 75,—
- 4. 2 » svart på rødt 50,— 60,—
- I 2 » svart på gult (feiltrykk) . 100,— —

Nr. 4 I kan være fra platen med kontrollmerke.

Nr. 3 og 4 kjennes bare brukt juli—okt. 1869 og mest med det runde poststempel. Et er funnet makulert med 1 sk. håndstemplet (som nr. 8) og et med O.

De 4 typer:

Type 1. Midtstrek i Æ har en fortykkelse oppover mot skråstreken. Tredje forsiring på nedre linje fra høyre har et ekstra punkt.

Type 2. Uten punkt etter Bypostkontor.

Type 3. Midtstrek i Æ har ett hakk nedover mot midtstreken. Tredje forsiring uten punkt.

Type 4. 1 for I.B. Hakk i Æ kraftigere enn i 3.

Nr. 1 og 2 er i ark på 16, først tryktes platen på 4 (typer) to ganger til venstre, så vendtes papiret og ble forsynt med to trykk til. Kontrollmerkene vender mot hinannen i de 8 tête-bêche, (men ingen slike kjennes nå lenger).

Nr. 3 og 4 også i ark på 16, men her betryktes oversiden av papiret to ganger, så vendtes og snuddes papiret om og to nye avtrykk sattes så på baksiden. Altså rare tête-bêche med et merke på hver side av papiret — der eksisterer herav etpar 1 sk.

I Ferrarisamlingen var et sett store «Kontrollmerke», 2, 4, 6 og 12 sk. samt 6 (skrevet) på 1 skilling. Er det prøver eller har de vært i bruk?

Man har funnet noen eks. lik nr. 1—2, men noe større og i dårlig trykk og nesten alle med en eller annen bokstavfeil. Er dette også prøver eller mislykkede gamle forfalskninger?

C. E. Fischers „nytrykk“

farget gjennomstikk.

I. 1 sk. svart på gult med kontrollmrk.	0,25
II. 2 » svart på rødt » »	0,25
III. 3 » svart på hvitt uten »	0,25

Nr. I og II er trykt som nr. 3/4, men også i større ark uten tête-bêche. Nr. III 8 typer, hvorav 3 «feiltrykk».

(Hagen vedkjente seg ikke disse merker.)

II. Drammens Bypost. (G. O. Ulleberg.)

Åpnet 4. mai 1869, samme måned mellom 18. og 24. mai overdratt til I. B. Hagen.

I Drammens Blad for 3. mai 1869 annonseres:

«Drammens Bypost befordrer Breve indtil 8 Lods Vægt til hvilket som helst Sted inden Byens Grænser 3 Gange daglig om Hverdagene og 2 Gange paa Søn- og Helligdage, ligeledes Pakker indtil 4 Pds. Vægt, efter følgende Taxt:

1 Brev eller Pakke indtil 8 lod	2 Sk.
1 Pakke indtil 2 Pund	4 »
1 Pakke indtil 4 Pund	6 »

der forudbetales av Afsenderen.

For et Cirkulære eller Brev under Korsbaand indtil 2 Lod 1 Sk., der indtil videre betales af Modtageren. Rekommanderede Breve betales med 2 Sk. extra Porto og modtages kun paa Kontoret og af Postbudene, der medhave en Bog, hvori vedk. Afsender egenhændig anmodes om at indføre samme. For saadanne Breve indestaaer Kontoret indtil 5 — fem — Spd. Pakker afleverede paa Kontoret garanteres ligeledes indtil 5 — fem — Spd. Rekommanderede Breve og Pakker afleveres ikke uden mod Kvittering af Adressaten.

Forsaavidt der i Kasserne skulde forefindes Brev, der ei tilstrækkelig ere frankerede, forbeholder Kontoret sig Ret til at affordre Portoens manglende Beløb hos Modtageren.

For at opnaa den størst mulige Sikkerhed, ere Postbudene strengt forbudt at aflevere Noget som helst, det være Brev eller Pakker, der ikke ere afstemplede «Drammens Bypost» og udloves en Belønning av 10 — ti — Spd. til den eller de, som kan give bevislig Oplysning om et saadant Tilfælde. Ligeledes er det Budene forbudt at affordre Brevskilling (Anm.: Statsposten fordre «Brevskilling», (1 Sk.) tillegg for tilbragte breve).

1 Time efter Kassernes Tømning, der foreløbig ere bestemt til 9 Fm., og 6 Eftm. om Hverdagene,

1ste Gang den 4de Mai

Kl. 12 Fm. og 5 Eftm. på Søn- og Helligdage, bliver Brevene afsendt med Budene. Dog undtages herfra Breve til Bankindretninger, der uopholdelig vil blive afleverede ved extra Bud.»

Derpaa et avsnitt om, hvor kasser ere op-hængt, hvor merker fås kjøpt og hvor pakker kan indleveres.

At filatelistene alt er våkne ses av en notis i Drammens Tidende for 2. mai 1869; «Som ny Vare på Handelsmarkedet notere vi Drammens Bypost-Frimærker til 2 Skilling; de ere vel ud-

styrede og forsynede med Drammens Vaaben. Farven er grøn, men bør ved en ny Udgave gjøres lidt livligere, da den nu er vel mat. Bypost- og Bybudexpeditionen træder i Virksomhed paa Fredag (Fredag den 4de).

5. 2 sk. lysgrønt 7,50 100,—
med Hagens (Drammens
Byposts) runde stempel ... 15,—

2 sk. utagget og linjegj. stikk se nr. 9 og 11.

4.(?) mai 1869,

forsiret ramme, boktrykk, utagget.

6. 1 sk. lysblått på gråhvitt 100,— —
11 » blått på brunligt 35,—

En del nr. 6 I fantes etter Ullebergs død i hans lager, (selv hadde ikke solgt noen av disse) og de er vel fra et prøveark. Ulleberg hadde selv bare et defekt eksemplar av nr. 6 i sin samling.

Av dette merke kjennes 6—7 ubrukte og 1 brukt.

Ulleberg likte ikke merket og ødela alle, da nr. 7 levertes.

Klisjeen var i behold og Ulleberg benyttet den til en kuvert til Kristiania Filatelist-Klubs årsfest 1893 med overskrift

DRAMMEN SBYPOST

Klisjeen var nokså medtatt, så utklippet er lett kjennelig — om noen skulde dukke opp.

8.—10.(?) mai 1869.

Våpen, boktrykk, utagget.

7. 1 sk. mørkblå på hvitt, tykk
brun gummi 75,— —
8. 1 » blått på rosa 150,— —
11 » gjennomstukket i linjer ... — —

Av nr. 7 finnes et eks. på stripet papir i British Museum.

Nr. 8 er vel håndstempel, det eneste av meg kjente ark var på 80 (hvorav noen eks. var fraklippet). Tête-bêche kjennes.

1 sk. fiolett ble meldt i 1869 og Fischer nevner det i 1877. Det er nå ukjent, er kanskje prøvetrykk?

Poststempel.

Ulleberg brukte et langt stempel med firmanavn og dato i to linjer under en tykk strek. Likeså kjennes avstemplinger med 0 og 2. Et eks. bærer også et ovalt to linjers gummistempel med G. O. Ulleberg, Drammen.

Bare få brukte merker fra disse 14 dager eksisterer.

III. Drammens Bypost. (J. B. Hagen.)

Hagen overtok altså forretningen mellom 18. og 24. mai 1869 og slo den sammen med sitt Bybudkontor, han drev byposten, omen antagelig med et opphold 1875/76, til 31. des. 1888.

I. B. Hagen skrev i sin redegjørelse til postmesteren den 14. juni 1888:

1. Byposten blev oprettet i 1867.
2. Befordringen er ordnet saaledes, at Bypostens 4 Kasser tømmes om Hverdagene i Tiden fra 1—2 Middag og om Søn- og Helligdage før Kl. 10 Fm., hvorefter Brevene, naar de har været hos mig og ere blevne overstemplede, bliver udbragte samme Dag. Antallet av de aarlige Forsendelser i de tidligere Aar var betydeligt større end i de sidste Aar, da mange av de større Kontorers Bud, Byens Omnibus o. s. v., besørge Breve for mange av Byens Kontorer m. v. samt at Byens Telefon gjør Korrespondance mindre nødvendig end før. Derfor er Antallet af de i de sidste Aar besørgede Breve kun ringe mod hvad det var i de første Aar. I Gjennemsnit udgjør det for Tiden blot 10—15 Breve daglig.
3. Hvad Bypost Brevfrimærker angaar, saa er der i Skillingsværdier kun en mindre Kvantitet i Behold og som kun sælges til Overpris til Frimærkesamlere, men av Frimærker i Øremynt har Byposten ialt 14 forskjellige Mærker, hvoraf imidlertid blot 5 Øres rosa

paa hvidt Papir er lithograferede og i et Antal af ca. 100 Kopier taget i Brug fra ifjor i Mai Maaned. Foruden disse lithograferede 5 Øres bruges kun 3 Øres grønt, 3 Øres rødt, hvoraf intet bestemt Antal er optrykt, men hvoraf der er bestilt, men endnu ikke modtaget et Parti av 100 Kopier trykt paa grønt Papir og med samme Text som 5 Øres.»

I juni 1888 (før ovennevnte skriv) søker Hagen om tillatelse til å fortsette utover 1888, hva ble avslått både overfor ham som for de 2 andre. Han opplyser her, at portoen er 3 øre for uforseglede, 5 øre for forseglede og 10 øre for større forseglede brev mot før 1, 2 og 4 sk., . . .

Disse oppgaver fra bypostinnehavere er i regelen meget unøyaktige, når det angår «historikken». Det er formodentlig riktig når han oppgir 1867 som stiftelsesår — dog ikke som bypost, men som bybudkontor — men den nevner ikke de 3 forskjellige innehavere, som etterhvert drev Drammens bypost, Ulleberg, Eckholdt og som nr. 1, 3 og 5 Ismael Bernhard Hagen.

Ullebergs merker forble i bruk, nr. 5 finnes avstemplet mellom 24. mai og 2. september 1869 — den siste kjente dato fra Ulleberg er 18. mai.

Gjennomstikket — med symaskin? — blev foretatt av Ulleberg etter behov, restbeholdningen, altså utaggede merker, ble tatt i bruk av Hagen som de var. De kjennes med datoer fra 22. juni til 6. sept. 1869.

1869,

som nr. 5, men utagget.

9. 2 sk. lysgrønt (juni)	1,50	50,—
10. 2 » fiolett (august)	1,—	25,—

Okt. 1869,

som nr. 5, men gjennomstukket i linjer.

11. 2 sk. lysgrønt	0,50	—
12. 2 » fiolett	0,25	5,—

Nr. 11/12 kjennes med det «Specimen» påtrykk som 1879 anbraktes på norske frimerker.

Av nr. 11 kjennes bare et brukt eks. fra des. 1871, nr. 12 var i bruk til iallfall i 1872.

Nov. 1869 var i bruk nr. 8 og 12, en liten rest nr. 3 og 7 skulde brukes opp. Portoen var 1 sk. for åpne, 2 sk. for lukkede brever og 4 sk. for omegnen. Brever levertes og hentedes på Statens postkontor for kunder, hvorfor 1 sk. porto — noen få innen- og utenlandske brev kjennes fra 1869 frankert med 1 sk. nr. 3. Frankering av slike brev opphørte dog meget snart.

(Forts.)

Fra Redaktøren.

I siste nr. av tidsskriftet ble der kunngjort at nr. 8 vilde bli utsendt omkring 15. august d. å. Imtrefne forsinkelser har imidlertid nødvendiggjort et nytt dobbeltnr. som foreligger hermed.

Etter planen vil en no forsøke å sende ut nr. 10 i nest siste uke av oktober i samband med Frimerkets uke — nr. 10 kommer i 28 sider.

Fra nr. 11 håper vi så å kunne være i normal tur igjen.

Vi håper leserne vil forstå de vansker tidsskriftet f. t. arbeider under (papirrasjoneringen) — men skal vi gjøre alt for etterhvert å kunne overvinne de ulemper som følger herav.

Harald Rising.

De-No-La Utstillingen.

Oslo Filatelist-Klubs utstilling i samband med Frimerkets uke holdes i dagene 29. oktober—5. november i Håndverkerforeningens store utstillings lokaler.

En venter stor deltakelse i utstillingen likesom Utstillingskomiteen har tilrettelagt en større avdeling nærmere beregnet for samlerpropaganda.

Utstillingen vil ha eget postkontor (særstempel) og bes brev som ønskes avstemplet ved dette kontor sendt direkte til Oslo Filatelist-Klub, De-No-La Utstillingen, Håndverkeren, Oslo.

Grimstad Filatelistklubb

arrangerer propagandautstilling (Frimerkets uke) 30. oktober—1. november. Utstillingen har eget postkontor med særstempel.

Postverkets Frimerkesalg til Samlere meddeler:

I anledning av 200 årsdagen for den norske dikter Johan Herman Wessel's fødsel vil det bli utgitt to minnefrimerker i frankeringsverdiene 15 og 20 øre.

Merkene blir trykt i 1½ frimerkestørrelse og bærer bildet av dikteren med fødselsdag samt årstallene 1742 og 1942.

Tagging 13. Ark à 100 stk. Papir uten vannmerke.

Frimerkeutkast ved direktør Harald Damsleth.
Rotogravyr: Emil Moestue A/S, Oslo.

Første salgsdag blir 6. oktober 1942.

Frimerkeopplagets størrelse er ubegrenset, men frimerkene vil bli solgt i et begrenset tidsrom.

Stempling av førstedagsbrev i Oslo postkontors publikumshall utgivelsesdagen vil ikke finne sted.

*

I forbindelse med Nasjonal Samlings Riksmøte 25.—27. september 1942 er det utgitt et nytt frimerke i frankeringsverdien 20 øre, med tilleggsverdi 30 øre, som tilfaller et fond til falnes etterlatte. Frimerket bærer bilde av minister-president Quisling og er foruten den vanlige tekst påtrykt: «Rikstinget 1942».

Tagging 13. Ark à 100 stk. Papir uten vannmerke.

Frimerkeutkast ved direktør Harald Damsleth.
Rotogravyr: Emil Moestue A/S, Oslo.

Merket selges ved poststedene i tiden 26. september—26. oktober 1942.

Frimerkeopplagets størrelse er ubegrenset. Førstedagsbrev kan ikke bestilles.

*

20 øres tjenestefrimerke, type Solkors, er no utgitt.

*

I anledning av dannelsen av EUROPEISK POSTFORENING vil det bli utgitt to frimerker. Merkene trykkes i dobbelt frimerkestørrelse i frankeringsverdiene 20 øre og 30 øre. Motivet blir en kombinasjon av Norges første frimerke og det siste (Vidkun Quisling), begge gjengitt i faksimile på samme frimerke. Merkene blir påtrykt følgende tekst:

«12. oktober 1942 — Europeisk Postforening — Wien 1942».

Ark à 50 stk. Papir uten vannmerke.

Frimerkeutkast ved direktør Harald Damsleth.
Rotogravyr: Emil Moestue A/S, Oslo.

Første salgsdag blir 12. oktober 1942, og frimerkene vil bare være til salgs i et begrenset tidsrom.

Ubegrenset frimerkeopplag.

Bestilling av førstedagsbrev med særstempel må være i Oslo senest tirsdag 6. oktober.

BOKER og Tidsskrifter

Die Herren Verleger von philatelistischen Arbeiten werden ersucht, Rezensionsexemplare davon an die untenstehende Adresse gef. zu senden:

Editors of philatelic works are requested to kindly send review copies to the following address:

Livres pour comte rendu, journaux etc. doivent être adressés à:

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT
Postboks 2243, Oslo.

Frimerkesamleren.

Håndbok i frimerkesamling og filateli for begynnere og viderekomne. Av Charles B. Middelthon. 170 × 210 mm. 188 s. + register. Forlag: Forlagshuset, Oslo 1942. Innbundet. Pris: kr. 6,50.

Ved inngangen til en ny, og sikkert hektisk frimerkesesong presenterer Forlagshuset en ny håndbok for frimerkesamlere. Håndboken er skrevet av Aftenpostens kjente frimerkeredaktør, hr. C. B. Middelthon.

Norske samlere vil hilse dette tiltak med glede. Det er nå gått nesten en menneskealder siden Justus Anderssen og Henrik Dethloff utarbeidet Frimerkesamlerens ABC (1915), og denne boka er forlengst utsolgt.

Forfatteren sier i forordet at han gjennom hele boka har tatt utgangspunkt i norske forhold, og at boka ellers ikke på noen måte må ansees for å være uttømmende. Denne begrensning av stoffet er nok forståelig selv om en gjerne skulde sett at forfatteren hadde våget spranget helt ut — *vi trenger en omfattende håndbok som tar med alt*. På den annen side er det spennende å se hvordan forfatteren greier å turnere stoffet innenfor den oppstukne ramme. Hele boka bryter i så måte nesten vanlige frimerkehåndbøker. La det være sagt med en gang at forfatteren treffer midt i blinken. Boka er godt skrevet, de mange problemer allsidig belyst, stoffet behagelig variert så den ikke virker kjedelig og trettende systematisk. Boka har et rikholdig klisjémateriale i en moderne montasje. Enkelte klisjéer kunde dog nøyet seg med mindre formater, like som den svarte ramme om illustrasjonene burde vært skåret betraktelig ned. Trykket og papiret er førsteklasses. Personlig liker jeg ikke stikkord i margin.

Hva selve innholdet angår så gir dette svar på de fleste og viktigste spørsmål som en frimerkesamler daglig har å tumle med. Enkelte begrepsdefinisjoner er imidlertid feilaktige. En

generalsamler kan således godt bare samle ett enkelt land. Spesialsamleren er den som går mer i detaljer, som samler typer, vannmerkestillinger osv. Jeg liker heller ikke forfatterens sondring mellom frimerkesamling og filateli — det siste som innbegrepet av et høyere samlerstadium. Han er forøvrig ikke alene om denne sondring. Enhver som befatter seg med frimerkesamling, hva enten han er nybegynner eller storsamler, bør ha lov å kalle seg filatelist. Filateli er en internasjonal betegnelse på vår hobby, og bør bevares som sådan.

Gjennom 47 kapitler fører forfatteren samleren gjennom vår hobbyes mange irrganger. En rekke aktuelle problemer får sin behandling. Jeg skulde ønsket at forfatteren også vilde mannet seg opp og vist veg i mange ting som samlerne strides stadig om. Problemet ubrukt/postfriskt til eks. Disse 2 begreper bør forsvinne. Samleren kjenner frimerkene ustemplet eller stemplet — i første tilfelle ustemplet med eller uten gummi osv. Begrepet postfriskt er etter min oppfatning noe tøv filateli har begynt å fare med. Alle ustemplede frimerker med originalgummi utgjør den samlerberettigede del som vi daglig betegner ubrukt. Hva montering av et slikt merke angår, så er det klart at det må hengesles i en eller annen form. Å sette en vanlig hengsle på merket er i full orden; det er tøv at en hengsle eller hengslerest skulde forringe verdien. En bør imidlertid påse at når et ustemplet merke med gummi omhengesles bør en ikke rive hengslen av. Den bør klippes i hengslebretten. Ved ny hengsling kommer den nye hengsle oppå den første, og når den nye engang skal rives av kan dette skje lettere fra det ny grunnlag enn om en pany skulde rive direkte fra merket.

I de mange trykktekniske spørsmål som er forbundet med frimerker og frimerkefremstilling gir boka en grei innføring. Den er helt opp to date og gir sogar en pekepinn om den kommende trykkmetode for norske frimerker — stålstikk-dyptrykket eller rasterløst dyptrykk. Jeg savner tegnforklaring på figuren side 86, «hollenderen».

Boka vil uten tvil vinne innpass hos alle samlere. Den vil ikke bare bli lest, men virkelig studert. Norsk filateli skylder forfatteren og forlaget stor takk for det løft som her er tatt. Boka kan anbefales på det beste.

Harald Rising.

AFA 1943.

138 × 208 mm. 292 s. heftet. Forlag: Aarhus Frimerkehandel, Aarhus. Pris d.kr. 3,—.

Den første av årets nye kataloger foreligger nå. En rekke nye områder er tatt med siden siste utgave — Estland, Irland, Italia, General-Gouvernementet, Ungarn, Østerrike og De gammeltyseke stater. Forholdene burde imidlertid nå ha tilsagt at spranget burde vært tatt helt ut — en komplett Europakatalog. Det er uforståelig at forlaget nøler? Bayern og Würtemberg er ikke med blant de tyske stater, hvorfor ikke?

Her hjemme er det i første rekke de skandinaviske land som interesserer. Katalogiseringen er for Norges vedkommende foretatt kronologisk. Dette virker ikke alltid heldig — nr. 271—277 hører således hjemme blant nr. 216—224 og må i neste utgave flyttes dit.

Prisansettelsene vil bli livlig studert. Disse viser for Norges vedkommende jevnt over 100% stigning siden 42-utgaven (for gamle merkers vedkommende). Nyere utgaver derimot viser ingen nevneverdig stigning. Jeg tror dette gir uttrykk for et sunt syn på det virkelige verdi-forhold i denne ellers så spekulasjonsbetonte materie. Det er bare ikke for tidlig at våre gamle merker endelig blir riktig vurdert. Nr. 7, 3 sk. er notert kr. 200,— ubr., kr. 150,— br. (1942 henholdsvis kr. 50,—, kr. 50,—); nr. 38, 12 øre matt-grøn kr. 150,—, kr. 120,— (1942 kr. 75,—, kr. 50,—); en bemerkelsesverdig stigning har nr. 26, 12 øre grøn (skravert posthorn) kr. 15,—, kr. 6,— mot 1942 kr. 4,50, kr. 1,70). Prisstigningen er som ventelig mest merkbar for de skandinaviske frimerker.

Der kan ellers pekes på enkelte unøyaktigheter i katalogoppstillingen, men disse vil sikkert forsvinne etterhvert. Klisjéene er bra, helheten tiltalende. Forlaget vil nok forfølge sin tidligere suksess — AFA 1943 vil sikkert bli å finne på enhver samlers bord. Og så hele Europa i 1944 takk!

R.

Møtereferater fra Forbundsclubbene.

D'herrer Sekretærer må sørge for å sende inn referatutdrag omgående. Referatutdragene må være kortfattede, og skal være Redaksjonen i hende senest 10. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

Bergens Filatelist-Klub.

Formann: Skipsreder F. Walter Johannesen, Torgalmenning 4 IV, Bergen.

286. møte ble avholdt på Grand Cafe den 10/3, under ledelse av formannen, Walter Johannesen.

Referatet fra forrige møte opplest og vedtatt etter endel bemerkninger fra arkitekt Schou ang. hans uttalelser i anledning Norsk Filatelistisk Tidsskrift.

Formannen rettet en takk til herr Stensaker som no er trådt ut av styret etter å ha sittet i 7 år, og beklaget at han denne gang ikke vilde motta gjenvalg.

Der referertes diverse skrivelser etc., hvoretter arkitekt Schou fikk ordet og ga endel orienterende bemerkninger i anledning det av firmaet Bernt C. Middelthon utgivne nye spesial Norges album. Det er no ordnet etter Norges-katalogen, og kan man ved å kjøpe endel tilleggsblader få den tidligere utgave i overensstemmelse med katalogen. Herr Schou var i det hele meget vel tilfreds med den utgave som no foreligger.

Formannen innledet deretter til diskusjon om den nye Norges-katalogen, og kom først inn på nummereringen og de forandringer som er gjort her. En omordning han til dels fant ikke berettiget, og som han mente kunde gå ut over interessen for Norges-samlinger om det skulde fortsette. Merkene burde komme i den orden de utgis, og ikke flyttes på til stadighet. Han kom også inn på turistmerkene, og påpekte at de forskjellige utgaver av disse ikke skulde ha eget hovednummer. De burde hatt ett hovednummer med to undergrupper for hvert merke. I teksten

står der for 30 øren: «Parti fra Jølster i Sogn» skal selvfølgelig være J. i Sunnfjord. Forøvrig burde katalogen vært ordnet med blanke sider for egne notater, likesom tekstene må bli mer ensartet, således at de kan benyttes i albumet. Som det no er, hvor tekstene er avpasset etter plassen mellom klisjeene, er de nærmest ubrukelige som tekst i et album. Han var ellers tilfreds med oppsetning og utførelse, og mente katalogen som helhet måtte betraktes som meget god. — Arkitekt Schou fikk deretter ordet, og kom først inn på katalogens beskrivelse av merkene. Opplysningene burde være så utførlige som mulig og gi en nøyaktig karakteristikk av merket. Dette var langt fra tilfellet i den noværende katalog, for bare å nevne en ting som marginaler er opplysningene herom ytterst mangelfulle. Like- som formannen savnet han blanke sider til egne notater, og var enig i at tekstene burde ordnes således at de kan benyttes i album. For nummereringens vedkommende var han enig med katalogkomiteen til og med nr. 35, men nr. 36, som jo bare er en oppgraving av nr. 35, burde komme som en undertype av dette. Nr. 54, 2 på 12 øre, burde komme som nr. 47, idet det hører hjemme under 21 mm utgaven og som provisorium for det ordinære merke. Overflytningen av 1 og 2 øren i 20 mm utgaven var han enig med komiteen i, likeledes omplasingen av 7 øren i posthorntypen 1909/19 og 14 øre i II. løvetype 1926/29. Han mente også at turistmerkene burde være under ett hovednummer med de forskjellige papirsorter og vannmerker som undertyper. «V»-merkene burde ikke ha egne hovednummer, de skulde komme under de vanlige merker med opplysning om overtrykket og grunnen herfor. — Til Schous bemerkninger om overflytning av 7 øren og 14 øren uttalte formannen at dette kunde han forsåvidt være enig i, men han fant det ikke riktig at de tilfelle hvor det gjalt en fargeforandring av postale hensyn, som nr. 145, 147 og 152 samt nr. 150 som burde ha vært oppført for seg selv i henholdsvis 1927 og 1934. Schou var enig i at en samling bør settes opp kronologisk, men for oversiktens skyld må man jo ordne den i sine respektive serier. — Maalstad kom inn på katalogens illustrasjoner til bestemmelse av plater og typer, og nevnte som eksempel nr. 51. Da han mente at en alminnelig samler ikke vilde kunde skjeldne med sikkerhet mellom de forskjellige plater og typer etter disse illustrasjoner, kunde de like godt vært sløyfet. Skulde de først være der måtte det være i et format og en utførelse som tydelig viste egenhetene. Greve foreslo i denne forbindelse at der burde gjøres oppmerksom på egenhetene ved de forskjellige plater og typer, og arkitekt Schou fremhevet at man i stedet for raster-klisjéer burde benyttet dyptrykk i illustrasjonene. Endel andre medlemmer hadde også innlegg i diskusjonen.

Formannen takket medlemmene for den interesse de hadde vist under diskusjonen og uttalte håpet om at man en dag måtte komme så langt at Norges-katalogen ble det den skulde være: en håndbok over norske frimerker, hvor man kunde finne alle de opplysninger man måtte ønske.

Møtet hevet.

287. møte ble avholdt på Grand Cafe den 14/4, under ledelse av formannen, Walter Johannesen.

Der var frammøtt 34 medlemmer, 6 nye ble opptatt. Referat fra forrige møte opplest og vedtatt, videre referertes diverse korrespondanse.

Formannen holdt deretter et lite kåseri over de forskjellige trykningsmetoder og fremstilling av klisjéer. Dette interessante emne, som jo ligger filatelen så nær, er sikkert lite kjent av de fleste, men formannens kåseri ga imidlertid en god orientering og ble påhørt med interesse av medlemmene.

Arkitekt Schou fikk så ordet og kom med endel supplerende bemerkninger til sine innlegg i diskusjonen på forrige møte, idet han spesielt kom inn på platefeil og priser. At prisene på de nyere utgaver er steget så meget mer enn prisene på de eldre merker, kan vel forklares med at de første er best representert i omsetningen, men herr Schou mente at prisene stort sett er for høye. I det hele mente han der er adskillig som kunde være bedre i katalogen, og skulde man ha håp om å få forbedringer gjennomført måtte man virkelig gå inn for saken. Han foreslo at der i klubben skulde nedsettes en komite på 3 mann som skulde ta seg av saken, og sende sine forslag til katalogkomiteen. Som medlemmer av utvalget foreslo han Jellestad og Walter Johannesen. På anmodning fra formannen erklærte herr Schou seg villig til selv å bli med.

Herr Mowinckel var enig i at der er forskjellig som burde rettes på i katalogen, og vilde anbefale at man på denne måte gjorde noget for å få den bedre. De tilstedeværende medlemmer erklærte seg enig, og det ble overlatt til utvalget å ta seg av saken.

Arkitekt Schou kom deretter inn på klubblivet. Klubben har i den senere tid vokset sterkt, likesom interessen blant medlemmene er stor for tiden, og det gjelder no å holde dette ved like. Vi burde få flere foredrag, og der burde ordnes med små kåserier av filatelistisk interesse som sikkert flere av medlemmene vilde være i stand til å holde. Videre burde der arrangeres demonstrasjoner av samlinger. Han vilde også gjerne ha møter mellom de ordinære, møter hvor medlemmene kunde komme sammen, diskutere sine samlinger og aktuelle spørsmål, bytte etc. Det vilde da være god anledning for de eldre samlere å rettlede de nyere. Han foreslo også at man burde få ordnet seg med en handler således at der på møtene kunde fremlegges de siste nyheter fra Europa. — Formannen opplyste at man i styret har vært inne på tanken om å arrangere møter mellom de ordinære, men at man dessverre har sett seg nødsaget til å henlegge saken foreløpig p. g. a. vanskelighetene med lokale.

Herr Mowinckel ba om ordet i anledning Caspersens bok som han hadde studert og funnet meget god. Imidlertid er der endel ting som Caspersen behandler noget overfladisk, f. eks. vannmerker. Tar man 50 øren nr. 64, sier Caspersen at vannmerker her kun finnes i to stillinger, mens Mowinckel selv har funnet det i alle fire.

Møtet avsluttet med en mindre auksjon.

288. møte ble avholdt på Grand Cafe den 12/5, under ledelse av formannen, Walter Johannesen. Til stede 26 medlemmer, et nytt opptatt.

Formannen refererte diverse skrivelser og artikler, og redegjorde nærmere for spørsmålet om flere møter.

Ordet ble så gitt til aftenens foredragsholder: Johs. Jellestad. Han holdt et meget godt og interessant foredrag med demonstrasjoner av norske retusjerte merker. Han begynte med å henvise til N. F., her opplyses at enkelte merker er retu-

sjert. Arbeidet har sin egen historie og er meget interessant. Retusjeringer er jo egentlig rettelse av forekommende feil, men derved kan merket få en helt annen karakter. De er til dels meget skjeldne, og det forekommer også at der ved retusjering kan oppstå ekstratyper av merkene, kfr. 20 mm utgaven. En særlig egenart har de i alle fall, og er gjenstand for spesialsamling. — Oppgravinger finner vi på merker helt fra 1866, hvor 3 og 4 sk. er oppgravert. 1872/75 er 7 sk. tydelig oppgravert under sjallstykket. Nr. 36, 10 øres usjatert, er plate nr. 35 i nytt utseende. Senere er der lagt mer arbeide i retusjen, og der fremkommer nye varianter. I 20 mm utgaven, 3 øre og 5 øre, forekommer noen skjeldne ekstratyper. Nr. 51, 10 øre plate 2, var det særlig Jellestad vilde vise her. Der forekommer en rekke oppgravinger, ca. 30 i tallet. Han henviste også til Caspersens bok. Mer var der egentlig ikke å si om disse ting, det virkelig verdifulle var å vise oppgravingene. Han sendte så rundt ark med fotograferte merker hvor der forskjellige retusjer var innlagt, og med forklarende tekst og originalmerket med vedk. feil ved siden av.

Formannen takket Jellestad for det interessante foredrag og uttalte at vi her i klubben atter kunde glede oss over et nytt arbeide fra Jellestads side.

Møtet ble avsluttet med en liten auksjon ved Jellestad. *F. V. S.*

289. møte ble avholdt på Grand Cafe den 17/6, som sommermøte, under ledelse av formannen, Walter Johannesen. Der var frammøtt 35 medlemmer, 3 nye ble opptatt.

Referat fra forrige møte ble opplest, videre endel skrivelser etc.

Formannen overrakte deretter klubbens 25-års nål til skipsreder Abr. Odfjell, idet han takket ham for det arbeid han har nedlagt her i disse 25 år, og håpet at han fortsatt vilde vise klubben sin interesse.

Til aftens fikk man servert smørbrød, øl og dram. Formannen ønsket medlemmene velkommen og håpet maten måtte smake. Skipsreder Odfjell takket for oppmerksomheten, og rettet en spesiell takk til tidligere og noværende formenn og styre for det arbeid de har utrettet i klubben, og ga oss noen av de erfaringer han har høstet i disse 25 år.

Medlemmene hygget seg på beste måte utover aftenen, og da det tegnet til oppbrudd, ønsket formannen samtlige en god sommer og vel møtt til høstsesongen. *S. S.*

*

Oslo Filatelist-Klub.

Formann: Harald Rising,
Postadresse: Boks 298, Oslo.
Kontor: Torget 8 IV, Oslo. Telefon 23 406.
(Kontoret er åpent kun mandag kl. 10—15.)
Klubben har Junioravdelinger.

Mandag 6. juli 1942 holdtes møte nr. 1042 i Kr. Augustsgt. 6 IV under ledelse av formannen, Harald Rising.

Tilstede 60 medlemmer og 3 gjester.

Referat fra forrige møte ble lest opp og vedtatt.

Følgende nye medlemmer ble opptatt:

- 667 Norman P. Klingen, Spillum i Namdalen.
- 668 Kontorist Carl Wiig, Borgundvn. 48³, Alesund.

669 Kjøpmann Birger Andersen, Baldersgt. 26⁴, Oslo.

670 Advokat Kristofer Hassel Schaanning, Egersund.

671 Emil Rossi, Sulitjelma.

672 Fondsmegler Jørgen Bjaaland, Odinsgt. 30, Oslo.

Der forelå 11 søknader om opptagelse.

Endel bytteadresser ble lagt fram.

Formannen refererte forslag fra styret om at overinspektør Kr. Grimsgaard utnevnes til æresmedlem for fortjenester av klubben gjennom 53 år. Formannen opplyste i denne forbindelse at Grimsgaard fyller 80 år den 15. juli. Da Grimsgaard kom til stede ble han hilst med livlig applaus.

Witzøe ga en oversikt over stempelforfalskningsssaken eller «Bergersen»-saken som den også kalles. Det hadde vakt stor oppsikt at Bergersen var blitt frifunnet ved byretten. Witzøe var ikke i tvil om at dommen var uriktig og mente at saken burde inn for lagmannsretten. Av samme mening var journalist Middelthon som hadde fulgt forhandlingene i byretten og satt seg nøye inn i saken.

Formannen hadde konferert med statsadvokaten og fått inntrykk av at det var litet sannsynlig at påtalemyndigheten vilde påanke dommen. Han trodde heller ikke at postverket vilde søke å få saken fram for overordnet instans. Han ba medlemmene uttale seg om hvorvidt klubben burde forfølge saken. Han gjorde oppmerksom på at dette i tilfelle vilde medføre utgifter.

I. I. Jacobsen framholdt at klubben absolutt burde fortsette saken selv om det var forbundet med utgifter. Det var av den største interesse for filatelistene å få forholdet klarlagt.

Tharp-Meyer var av samme mening. Han fremsatte forslag om at O. F. K. forfølger saken mot Bergersen og at klubben stiller C. M. Henriksen til disposisjon som sakkyndig. Forslaget ble enstemmig vedtatt.

I forbindelse med møtet var der ved formannen arrangert fellesspisning — med en etter forholdene overraskende god meny. Hele 56 stk. deltok i fellesspisningen. Formannen ønsket velkommen til bords og uttalte håpet om at det gode kameratskap som er ånden innen O. F. K. for alltid måtte bevares. Han takket medlemmene for godt samarbeid og all hygge i den første halvårige sesong. Etter maten servertes «kaffe» og en hygget seg i kameratslig samvær til langt over midnatt. *M. C. R.*

Samlere frankerer
alltid filatelistisk!

NORGESKATALOGEN 1943

kommer til Frimerkets uke
29. oktober – 5. november
(De-No-La Utstillingen)

Pris kr. 3.50 + porto 20 øre

Bestillinger mottas

OSLO FILATELIST-KLUB
BOKS 298, OSLO

Forskuddsbetaling eller postoppkrav.

Hvilke merker søker De? Ønsker De å selge?

Sett Dem omgående i forbindelse
med klubbens omsetningsleder. En
effektiv Byttevirksomhet står no
til medlemmenes disposisjon. Opp-
gi Deres ønsker og samlerområder
i dag direkte til

Omsetningslederen

FULLMEKTIG A. TRØSVIK
BJERREGÅRDSGT. 29G1 – OSLO

OSLO FILATELIST-KLUB
Byttevirksomheten

(Kun for klubbens medlemmer)

Samlere!

Jeg kjøper og selger alle slags
frimerker. Innkjøpsliste franko.
Spesialitet:
Utvalg mot rek.-porto.

A. B. ØSTENSEN
FRIMERKEFORRETNING
Boks 60, Slependsen pr. Oslo

Hvordan

kan man øke sin frimerke-
samling uten kontant utlegg.

Skriv til

D. FRANTZEN
Frimerkeforretning Nesbyen

Godt utvalg i frimerker

ALF EIDE

CHRISTIAN AUGUSTSGATE 9
OSLO

Vi fører:

Rex Frimerkealbum Sverige på kartong i Borek format m. omslag	kr. 12,—	Porto 0,60
papir i Schaubek format m. omslag	» 7,50	0,60
papir i Schaubek format u. omslag	» 6,50	0,60
Albumblader med nettingfortrykk i kartong i Borek format, pr. stk.	» 0,15	{Etter antall
i papir i Schaubek format, pr. stk.	» 0,10	
AFA 1943	» 4,—	Franko
Katalog over norske p.stpl.	» 3,—	0,20
Frimerkesamleren, av Charles B. Middelthon ...	» 6,50	0,60
Utvalgshefter, pr. stk.	» 0,20	{Etter antall

Sendes også mot postoppkrav.

AFA ekspederes kun mot forhåndsremisse.

FRIMERKEKOMPANIET ^{A/s}

Tollbugt. 4 - Boks 684, Oslo - Tlf. 25 052

12 øre
mattgrøn 1883

15 pene eksemplarer byttes bort, samlet eller delt, med bedre danske frimerker.

Bytteforslag utbes.

Therkel Christensen
Sønderport 7, AARHUS, Danmark

Nyhet!

Charles B. Middelthon:

FRIMERKESAMLEREN

En populært anlagt håndbok over alt som en frimerkesamler vil ha nytte av å vite.

Ca. 200 sider og fallrike illustrasjoner.

OSLO FRIMERKEFORRETNING
RÅDHUSGATEN 32 - OSLO

BERGENS FRIMERKEFORRETNING
HÅKONSGATE 16 - BERGEN

BERNT C. MIDDELTHON ^{A/s}
FRIMERKEFORRETNING - STAVANGER

Innbundet kr. 6.50

Porto 60 øre.

Leveres også pr. postoppkrav.

AFA 1943

AFA 1943 er sterkt utvidet. Den er på 292 sider og har 3700 illustrasjoner og har i år en langt bedre innbinding enn tidligere.

AFA 1943 omfatter følgende områder:

Danmark, Slesvig, Grønland, D.Vestindia, Island, Belgia, Bosnia, Böhmen-Mähren, Danzig, England, Estland, Finland, Frankrike, General-Gouvernementet, Holland, Irland, Italia, Norge, Sveits, Slovakia, Sverige, Tsjekkoslovakia, Tyskland, Tyske Småstater, Ungarn, Østerrike.

Fås i frimerkeforretningene. Leveres også franko mot forskuddsbetaling kr. 4,00 direkte fra

Første opplag er forlenget utsolgt, men vi venter ny forsyning i nær framtid.

FRIMERKEKOMPANIET A/S
Tollbugt. 4 - Boks 684, Oslo - Tlf. 25 052

Myheter og utvalg

er De generalsamler, spesialsamler, stempelsamler vil De alltid finne noe av interesse.

Fører album, albumblad, «AFA»-katalogen 1943, pris kr. 4,—.

GUNNAR M. NIELSEN

FRIMERKEHANDEL

BOX 888

OSLO

Bytte!

En større generalsamling utstykket og byttes i norske merker. Gir 25% mer i katalogverdi for merker etter 1910, for eldre merker gis 40%. Har mange merker fra 100 til 1000 Frc., katalogverdi basis Yvert 1941.

EINAR VINJE SKYTTERGT. 10, ÅLESUND

Nu er den kommet!

En ny norsk håndbok i frimerkesamling og filateli for begynnere og viderekomne.

„FRIMERKESAMLEREN“

AV CHARLES B. MIDDELTHON

FORLAGSHUSET

Boken er på 200 sider og med ca. 200 flotte illustrasjoner.

Pris innb. 6,50. Fåes overalt.

A. W. BRØGGERS
BOKTRYKKERI $\frac{A}{S}$

KARL JOHANSGT. 12
OSLO

Norgeskatalogen 1943

kommer antagelig i oktober.
På grunn av papir-rasjonering-
en må man regne med at
opplaget blir begrenset.

Forhåndsbestillinger blir eks-
pedert først. Send kr. 3,50
+ porto kr. 0,20, eller bestill
straks katalogen sendt pr.
postoppkrav fra:

FRIMERKEKOMPANIET $\frac{A}{S}$

Tollbugt. 4 - Boks 584, Oslo - Tlf. 25 052

Nyhet!

Til vårt Norges-album er utkommet et nytt blad, nemlig med
plass til merkene til og med Nordraak:

Leveres i falset kartong (nr. 21x)	25 øre, porto 7 øre
i papir (nr. 21)	20 » » 7 »

Samtidig er utkommet nye opplag av våre populære små
Norges-album:

Heftet kr. 1,50,	Innbundet kr. 2,50,
------------------	---------------------

idet også disse er ajourført til og med Nordraak.

Vi kan også levere et godt skrue-bind til det store album Norge. Pris kr. 4,50.
Porto 25 øre. — Forlang vår nye prisliste.

BERNT C. MIDDELTHON $\frac{A}{S}$
FRIMERKEFORRETNING
STAVANGER

Alle slags

trykksaker

utføres rimelig og pent

RAMBÆKS TRYKKERI

TOLLBODGATEN 2

TELEFON 24826

OSLO

Samlere og Handlere!

Den billigste måte å komplettere sin samling på, og den beste måte å holde sitt frimerkelager à jour til en hver tid med, er å tre i bytteforbindelse med samlere og handlere i utlandet. De vil da få Deres dubletter best betalt, og de utenlandske merker billigst innkjøpt.

Bytteklubben «The World» har i dag over 100 medlemmer fra alle europeiske land med postforbindelse med Norge. Hvert land er representert med minst 5 medlemmer. Og De kan bli opptatt som medlem for kun 3,— kroner pr. år. Klubben utsender medlemsblad med 4 nummer årlig. Opplysninger gratis på forespørsel.

The World

v/ LARS VØLSTAD - SANDNES

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT

Utgis av

Norsk Filatelistforbund

Tidsskriftet utkommer ca. 1ste i hver måned.

Abonnement: Ikke medlemmer av forbundsklubbene: kr. 5,— pr. år som må betales ved bladets bestilling. Abonnement kan tegnes direkte til redaksjonen *Postboks 2243, Oslo*, og ved alle landets postanstalter.

Annonse satser: $\frac{1}{1}$ side kr. 40,— $\frac{1}{4}$ side kr. 14,—.
 $\frac{1}{2}$ side kr. 25,— $\frac{1}{6}$ side kr. 10,—.
 $\frac{1}{3}$ side kr. 18,— $\frac{1}{8}$ side kr. 8,—.

For annonser i fast abonnement gis rabatt etter følgende satser:
Med fast tekst: Helt år 20%, halvt år 10%.
Med endret tekst: Helt år 10%, halvt år 5%.

Annonser for medlemmer: 5 linjer og derunder kr. 3,— som betales ved bestillingen.